

A De la Casa i Ferré se'ls hi escapa el triomf a l'estrena del CEM 2020

Per començar el certamen de Muntanya espanyol un escenari inèdit: Bolulla (Alacant) centre neuràlgic de la pujada.

Els pilots del ACA Esport desplaçats a Bolulla (Alacant) per disputar la I Pujada Bolulla - Tàrbena, prova inicial del Campionat d'Espanya de Muntanya (CEM) 2020, van tenir un espectacular retorn a l'esmentat campionat. En la categoria II, Raul Ferré (Speed Car) i Edgar Montellà (Silver Car) van acabar en la segona i tercera posició del podi respectivament, mentre que Gerard de la Casa (Subaru Impreza WRX) també va concloure la jornada al segon graó del podi, en aquest cas de la categoria III (Turismes).

Javi Villa (Bango), Mario Asenjo (Speed Car) i Humberto Janssens (Porsche) van ser els triomfadors de les respectives categories, de la primera edició de la Pujada Bolulla - Tàrbena, amb la qual es va iniciar un Campionat d'Espanya de Muntanya molt atípic.

Així doncs, l'Automòbil Club AIA ha estat un dels pocs organitzadors que han vist premiat el seu esforç amb la celebració de la seva prova. És ben cert, no obstant això, que la incertesa sobre la possible cancel·lació de l'esdeveniment va ser present fins a l'últim moment.

Una carretera amb tradició en el món dels ral·lis, la CV-715, va ser la triada per a la celebració de la cita valenciana del CEM 2020. En concret un tram de 4,160 km, el comprès entre els punts quilomètrics 46,000 i 41.840, va ser el que van preparar els membres de l'AIA per a aquesta edició inicial de la Pujada Bolulla-Tàrbena.

Entre altres detalls del traçat cal esmentar: asfalt molt variable, corbes amb grans desnivells, una primera meitat tècnica i un final molt ràpid... Una pujada, en general, qualificada com a complicada. El desnivell del traçat era de 285 metres i la pendent mitjana del 6,85%.

La climatologia que van haver de suportar tots els presents, per cert tots amb la seva identificació personal, es pot considerar de favorable encara que en les hores centrals del dia el sol va lluir amb força. Així doncs, ambient de tardor amb temperatures que van fregar els 20°, com a màxim, a la part central del dia.

A la categoria II màxima igualtat entre els més ràpids.

Des dels primers compassos del meeting es va poder apreciar que la categoria dels CM seria molt renyida. Les diferències no eren excessives entre diversos pilots, no obstant això, també és cert que en els entrenaments, ni en els lliures ni en els oficials, els pilots no mostren totes les seves cartes.

En la disputa de les tres pujades vàlides per a la classificació final, els temps van baixar de manera considerable. Per davant es van escapar lleugerament Mario Asenjo (Silver Car) i Raul Ferré (Speed Car). Per darrere Edgar Montellà quedava al capdavant de la resta de pilots de la categoria.

En la primera pujada de carrera, Ferré va ser el més ràpid (2'42"097), mentre que en les dues següents va ser Asenjo qui el va superar, baixant en totes dues pujades de 2'42", mentre que Ferré ho va aconseguir en l'última (2'41"743), sent el triomf per a Asenjo per la mínima diferència de 1"062.

La tercera posició del podi final de la categoria II, va anar per al també Jove Pilot de l'Automòbil Club d'Andorra, que, malgrat començar amb problemes, va anar progressant i al final va quedar a 3"265 del guanyador Asenjo.

Molt satisfet, **Raul Ferré** ens comentava les seves impressions al final de la llarga jornada a Bolulla: ***Ha estat una llàstima quedar a 1" del guanyador, però la lluita amb Asenjo molt bonica i espectacular. A més ser al podi absolut de la prova també ha estat una gran alegria.***

Quant a l'escenari de la prova el comentari de Ferré va ser: ***Una pujada molt maca, tècnica amb zones al final molt ràpides i un asfalt que lliscava molt. M'hauria agradat entrenar una mica més el traçat però no va poder ser. A causa d'obligacions professionals em vaig desplaçar el dijous i amb el dia abans de la prova vaig fer el que vaig poder.***

Ferré també ens va comentar que continua treballant en la posada a punt de la seva mecànica: ***El Speed Car és relativament nou i encara que em sento molt còmode al volant, continuem treballant per a intentar aconseguir el millor rendiment de les seves prestacions. Sens dubte queda feina per fer.***

Per la seva part **Edgar Montellà**, també reconeixia que ser al podi sempre és una alegria: ***És cert que m'he sentit molt a gust amb el bon ritme marcat encara que arrossego el llast que suposa haver competit molt poc enguany. Molt content amb la prova en general.***

La pujada m'ha agradat molt, és el tipus d'asfalt en el qual cal anar molt fi perquè el cotxe no s'escapi de darrere. Al meu entendre en aquesta mena d'asfalt tan lliscant cal fer una conducció semblant a la que fem sobre gel.

Cal esmentar que Edgar va tenir un inici que podríem catalogar d'anormal, en fi com per perdre la concentració. Així ens ho va explicar el pilot andorrà: ***No havia fet ni la meitat de la primera pujada d'entrenaments lliures quan em vaig quedar amb la palanca del canvi a la mà, s'havia trencat. Veient la part positiva, es va poder solucionar el problema i a més era la primera pujada lliure. Vaig pensar que el que malament comença bé acaba.***

Els duels entre Janssens i De la Casa mai defrauden als aficionats.

Aquesta temporada encara no havien mesurat les seves forces i, a priori, es tractava de saber si Gerard de la Casa, al volant del Subaru Impreza (WRX), en un escenari que semblava afavorir-lo podria superar l'espectacular Porsche del pilot malagueny.

A les pujades d'entrenaments, tant lliures com oficials, el pilot andorrà va marcar els millors registres de la categoria Turismes i semblava que la possibilitat de superar a l'inefable Janssens era assolible.

Els dubtes es van resoldre en la primera pujada vàlida per a la classificació definitiva. El pilot del Porsche 911 va parar el crono a 2'47"435 mentre que Gerard va marcar un registre 2'47"967. Era evident doncs que, com acostuma a ser habitual, Janssens s'havia guardat un as a la màniga per al moment de la veritat.

De totes maneres, aquesta teoria es va ensorrar després de la segona mànega. Gerard (2'49"552) va superar a Janssens (2'50"542) i els dos experimentats pilots de l'especialitat es jugarien el tot pel tot a la tercera i última pujada.

Tots dos pilots van rebaixar el seu temps anterior però, en aquesta ocasió, va ser Janssens el més efectiu i el que es va emportar el triomf de la primera edició de la Pujada Bolulla - Tàrbena.

Una vegada finalitzada la jornada, De la Casa, clarament satisfet per la seva actuació, ens comentava: ***Hem lluitat tot el que hem pogut per a intentar guanyar. Però no ha sigut possible i el Porsche al final ens ha guanyat.***

No hi ha dubte que ho continuarem intentant, crec que estem treballant en una bon línia, el Subaru ha funcionat de manera impecable, és a dir que molt contents.

Els equips que seguiran el Campionat d'Espanya de Muntanya 2020 ja van deixar les seves mecàniques al port de Dénia (Alacant), des d'on seran desplaçades a Eivissa, escenari en el qual es disputarà la XXXV Pujada Illa d'Eivissa, la segona cita d'aquest calendari express.

Servei de premsa.

Classificacions i Pujada Bolulla - Tàrbena (CEM 2020)

Absoluta.

1. Javi Villa (BRC), 5'20"401, 2. Mario Asenjo (Silver Car) a 3"377, **3. Raul Ferré (Speed Car) a 3"439**, 4. Francesc Munné (Demoncar) 3"741, **5. Edgar Montellà (Silver Car) a 6"642**, **9. Gerard de la Casa (Subaru Impreza WRX) a 16"358...**

CM.

1. Mario Asenjo (Silver Car), 5'22"778, **2. Raul Ferré (Speed Car GTR) a 1"062**, **3. Edgar Montellà (Silver Car) a 3"265 ...**

Turismes.

1. Humberto Janssens (Porsche 911 GT3) 5'35"463, **2. Gerard de la Casa (Subaru Impreza WRX) a 1"296**, 3. Miguel Angel Clemente (Porsche 997) a 8"876,